

מפ:

עין משפט
נר מצוה

להביא חלב ש"ע הדקין. לא היה צריך למוכתב (ויקרא ג) את החלב המסכה את הקרב דמוות כל החלב אשר על הקרב מביטין אף שעל הדקין או שעל הקיבה לאדק ולמעט חלב שעל גבי דפנות כמביה כדדרוש במורה כהנים: **חלב** שהור

סודות. לא מיירי הכא בריאה ושמן
 סותמתה או נסרכת בשמן דפשיטא
 דטרפה וסותמה זו אינה כלום דלין
 בשמן לריאה ואין זה שמן של וכל
 מיירי הכא אלא כגון דקין שניקב
 וחבל כחנתא סותם את הנקב שהוא
 שמן שלהם וסותם וסותם כי דאדוק
 הוא מחד והוא סותם מעליהם
 וחבל העשי ככובע נמי דאטרך
 לתמיך דלית סותם היינו כגון גרספא
 לריאה ו דלחמא לקמן שם שם של
 גשה אבל בריאה אין שם חבל
 סותם: **חלב** חיה מאי נשאל

רבינו גרשום

[illegible]

לדלג מוצי' לן הכא אלא חלב חיה
שנגדו בבהמה טמא אבל בחלב
טמור דשוק טמא מוצי' כנגדו טמא
פשיטא קטות דמדיקא שפיר:
ר'ב ואיסי' דאורייתא וכו' כדרכ
פסח הלכה ומסתברא דרנא
וגמי חזק בו דקאמר לקמן שמישה
דבר נחמן דיומא ובר דיומא חד
קמים וחד לא קמים: **ושא"ל** ה"י
הפשיטא בותרין. ואם תאמר כמאן
הא פליגי רבנן דבסמוך לא שרו
אלא חמשה יום לומר דה"ל לכולן
ואומן ה' דנקט משום דפליגי רבי
שמעון עליהו אבל בשאר מוסדי:

למאין נחוש לה חרא יִדְתֵּה
והמים והחלב ושאר כל
ממונם של ישראל א"ל רב
נחמיה ואת אמרת התורה הסה עי
דתניא משה אין בהם משום
אף הן יש בהן משום גילוי וא
אמרו לו שטיא הזה "ואין מבין
בציר דהא רב פפא ורב הונא
ליה בציר אמר ליה אודי לי מי
דתניא וכן היה ר"ש בן אלעזר
אינו פותם היכא אמרי לה חמי
שמעית מיניה דרב נחמן תרתי
ולא ידענא הי מינייהו רב הונא
חמיצא סתים חמיצא לא סתיה
האב הי חמיצא והי בר חמי

עין ס"ו על ממונן של דריקס: א"ל
לנו ליתר אחר הממחיר דקיימא לן (פ"ו)
כד של דבש: ר' שמעון אומר לה מש
נחש שזה מהס: (ששוקס סיה. אות
אודי לי מיהא. על כרחק צדיר דלא ק
הלכאם כוחיה: כי הוי מיגלי לכו גילוי
לי מיהא. בדבש הלכאם כוחיה דהא
גילוי שני חומות חומאם רחויי שני

אלו מרפות פרק שלישי חולין

חלב של הדקין. לקמן (דף 25.) אמרין ריש מעיא בנאמחא נבי גריה וחו חלב של הדקין כשהמים ממחילים לימשך מן הקיבה והיו חלב של הדקין אסור עד אמה לדברי רבי ישמעאל מפני שחלב של הקרב שקורין טי"א מחובר בו והכתוב מרבה בכלל מואת כל

החלב" אכל חלב שעל הקידה לרבי ישמעאל מותר והיינו משיע כהני: **קרום ונקלף**. קרום דק יש עליו ונקלף הקרום מעל החלב שאינו אדוק בו כל קרום: **אף כל קרום ונקלף**. והיינו חלב שע"א הקדש וכו' חלב שע"א הדקין: **סוסב**. הוא שמתלו מתרוממין הוא חותכיה (שמות כג). כשחלה הוא פרוש על הקדש וכן על הדקין כדאשן אכל חלב הקדש אדוק מותר אלא חתכות חתכות הוא אדוק ושעל הדקים מדרשו והלאה היינו מן הכתוב כשמפרישין אותו מהן נשאר חלב חלב גולגול ולאו מותר הוא אלא אדוק בסס: **כך הוא הלשע** של חז"ל רמי שחזק ואיננו חתוכא:

כיון דקדמי מה חלב כר' שדרס
את המקרא והוכיח לדקדק למר קרוס
ועקף ולמר מוחב קרוס ועקף:
דווקא גאוסא. ולא נחליף בדברים של זה
בזה: אי הכי כר' ישמעאל. בתמייה
הא דלמדת לעיל נהגו צו היתר כר'
ישמעאל והא דרי עקבא הוא דשני
ליה ולא רבי ישמעאל: חלב עשור
סוסס. כגון דקין שיקדע וחלב
הכנתא סותא אל הכק כשרה דחלב
עשור אדוק הוא מלך והוי סמימה
מעלייתא: עמא אינו חלב. כגון
כרס או המסס שיקדע וחלב המסס
את הקרס סותמן אינה סמימה לפי

שאלו חיבור אלף תומד: חלב חיה.
 המכסה את הקרד: מזה. שסתום
 אם ניקד הכרס של חיה. חלב דבני
 הא בעימ לא אפסית ליה חלמי טעמיה
 דרב מזה: הא נמי טעור. דלא אסר
 רחמנא אלף כל חלב שור וכשז ועז:
 מדרק. מחזור יפה צבצר: חסור
 חסר כו'. צמורת הכניסם נפקא לן
 מזה הכסן ופנו את הבית כטורס
 יבא הכסן לראות את הנגע ולא
 יעמא וגו' י"ר מזרז ובי מה מטמא
 ש שאלמה חסר לא למחזן שאל יראה
 הכסן את הנגע ולא יאמר טמא עז
 שיהו הכסן טעני וראית לוי עליו צבזיו
 ומתמת מטבילן והס טעוריס ועל
 מה חסה חורה על כלי חרס ופסו
 שאלן פס חסרה אלף צבירה וכל קר
 חסר חסר על חמנו על זר

רד דלמיר לעיל עמא אינו קומט וטרפה איסורא דלורייתא היה ויש
ואת אמרת כו' **בנדוקא**. מוכר דדים (פסחים דף ג') שמעתי: **בספקא**.
שמות היה ויש לנו יליך אחר המחמיר: **אין כן משום גנאי**. שאין
כן: **בלידן**. [שם מקוים]: **אמר ליה**. רבא רב חנמן דב יתקן:
רב פסא ב. ובי חסד דבדיר לה הלכתא כרוביה דבשכח ממי ליה
יד לפי שהיה שורף האדם ושוב אינו מוסיף ושושן אותו גלוי: **אורי**
ומיה דר' שמעון קמחא הוא רבי שמעון בן יוחי: **מתי דרכבא**.
עין כעין חטים ואם יניקנה ואותו חלב קומתה דולא מהני וטרפה
על כן תחבא בו אינו קומט אם יניק חלב הוא היראה כמקמין לו
יריאה ואכלא הוא גדל ולמטה מחיתומא דלוינו הוא טרפה דעל כרחק
וכר חומא. שיהיה בחלב שעל הקידה ולקמן מפרש להו: **פסיס**.
אב. ברייתא היא בשבועות בפרק כל השבועין (דף מה:) שהגן טובה
לה: **איהו**. בני א"י: **מיכל אכלי ליה**. דקסברי חלב טמור הוא:
ולגיו

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

בשם ואיסורא דאיידיה
אזא אסורה לקמן דף עו
ע"ז:

לעזר רש"י

טיל"א [טייל"א]. קרום.
טבחי"א [טבחיא"ה].
ט"י-טבעת.

מוסף רש"י

התורה חסה על ממונם של ישראל. דכתיב ויקרא (ד) ילזה הכהן ופט את הבית, שלא יעמלי כלי חרס שנחטבו שאין להם עתידה במקוה וד"ה כו. ובכ"ו יומא דס'.

שיטה מקובצת

וְנִקְלָף וְהִיטּוּ נְמִי חֶלֶב
שֶׁעִיז הִקְבֵּה: **ג** נִשְׁאָר מִן
הַחֶלֶב אֲצִלוּ וְלֹא תוֹחֵב:
ג דּוֹקָא חֲנָא דּוֹקָא הוּא
לֹא תַחְלִיף דְּבָרֵי שֶׁל זֶה
בּוֹה: **ד** לֹא מִדְּנֵי וְטִרְפָּה
וְאֹתָן קִרְטִין עֲגוּלִין הֵן
בְּמִקֵּץ כּוֹבֵעַ: **ה** כְּדֹאמְרֵי
לְקַמֵּן שְׁהוּא שֶׁם בִּלְשׁוֹנָה: